

яєць можна досягти шляхом ефективної інтенсифікація в поєднанні із раціональною концентрацією та спеціалізацією виробництва, що дасть змогу раціонально організувати виробництво на основі впровадження інноваційних технологій ведення яєчного птахівництва [3].

Висновки та пропозиції. Ринок яєць в Україні є не повністю насиченим та має значний потенціал для росту.

Основними напрямками підвищення конкурентоспроможності яєчного птахівництва мають стати вдосконалення маркетингової діяльності підприємств та сегментації ринків продукції, впровадження інноваційних технологій, використання високопродуктивних кросів птиці, вдосконалення високотехнічних систем машин та обладнання, створення міцної кормової бази та поліпшення годівлі, вдосконалення системи підготовки та перепідготовки кадрів.

Цінова політика в яєчному птахівництві має базуватись на поєднанні вільного ціноутворення з механізмом державного регулювання, бути спрямована на забезпечення прибутковості виробництва яєць, підтримання стабільності цінової ситуації та прозорості економічних відносин на ринку, запобігання недобросовісної конкуренції.

У цілому варто зазначити, що існуюча в Україні система господарювання в галузі яєчного птахівництва сьогодні ще не в повній мірі забезпечує високоефективне використання виробничого потенціалу. У зв'язку з цим необхідно створити такі економічні умови, за яких виробництво яєць буде прибутковим.

Список літератури: 1. Баланси та споживання основних продуктів харчування населенням України: Статистичний збірник / [за ред. Н.С. Власенка]. – К.: Державна служба статистики України, 2012. – 54 с. 2. Тваринництво України. Статистичний збірник / [за ред. Н.С. Власенка]. – К.: Державна служба статистики України, 2012. – 211 с. 3. Український ринок курячого яйця: стан та перспективи [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://proapk.com.ua/apk/2008/02/26/172128.html> 4. Основні тенденції ціноутворення на ринку яєць в Україні / Кирилюк О.Ф. [Електронний ресурс].– Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/2010_154_1/10kof.pdf

С.В. ЧУРИЛОВ, здобувач кафедри ЕтаОДСГ, м.Харків, УПА

ЛОГІСТИЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА ЙОГО ЕЛЕМЕНТИ

В умовах високого динамізму зовнішнього середовища сучасні підприємства можуть підвищувати ефективність своєї

діяльності завдяки впровадженню логістичного управління, спрямованого на високоефективну взаємодію всіх його елементів, інтеграційні можливості якого, дозволять підприємствам раціоналізувати свою діяльність, мінімізувати витрати та підтримувати конкурентоспроможність на ринку, з одного боку, та забезпечувати синергійність бізнес-процесів підприємства, - з іншого.

Незважаючи на значну кількість наукових розробок у сфері логістичного управління, його стан на сучасних підприємствах промисловості України знаходиться на початковому етапі свого розвитку, що обумовлює вирішення низки завдань, пов'язаних зі вдосконаленням формування системи управління, адекватної умовам сьогодення. У зв'язку із цим виникає питання про розкриття сутності та ролі логістичного управління в розвитку підприємств, його елементів й особливостей застосування з одночасним забезпеченням їхньої поточної й довгострокової стабільності, оскільки саме управлінська діяльність обумовлює системну стійкість підприємства як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках, впливає на логістичні потоки й забезпечує міжфункціональне координування бізнес-процесів підприємства, що, в свою чергу, підвищує його здатність до адаптації в сучасних умовах господарювання, що характеризуються прискореним темпом змін у зовнішньому середовищі та наростаючою конкуренцією.

Необхідність розробки науково обґрунтованих заходів щодо впровадження логістичного управління для забезпечення формування, функціонування та розвитку логістичних систем, що дозволить підприємствам раціоналізувати свою діяльність та підтримувати конкурентоспроможність на ринку обумовила дослідження сутності логістики та виокремлення її структурних елементів.

Огляд літературних джерел свідчить про відсутність єдиної думки серед науковців стосовно поняття «логістика», яке розглядається вченими у декількох аспектах, визначення її функцій і задач та ролі та місця логістики в економіці, що пов'язано із застосуванням практичної логістики в різних її сферах та функціональних галузях.

Велика група вчених трактує логістику як науку або науковий напрям. Як наука логістика ставить і вирішує такі завдання: прогноз попиту і, на його основі, планування запасів;

визначення необхідної потужності виробництва і транспорту; розробка наукових принципів розподілу готової продукції на основі оптимального управління матеріальними потоками; побудова різних варіантів математичних моделей функціонування логістичних систем.

Б.К. Плоткін розглядаючи логістику як наукову дисципліну про управління потоками в системах, не конкретизує у визначенні ані самих систем, ані потоків, що в них циркулюють, та не визначає необхідності їхньої оптимальної взаємодії та взаємозв'язку. Б. Анікін вважає логістику наукою про планування, організацію, управління, контроль і регулювання переміщення матеріальних та інформаційних потоків у просторі і в часі від їхнього первинного джерела до кінцевого споживача. Основним недоліком цього визначення є ігнорування впливу ролі фінансових, у тому числі грошових потоків, які опосередковують рух товарів.

Отже, підсумовуючи тлумачення логістики як науки, які дають уявлення про її концептуальні основи, можна зробити висновок, що справедливо виділяються окремі сторони логістики, проте не окреслюються межі її практичного застосування та розкриваються не всі економічні аспекти товарного обігу. Слід також зазначити високий рівень абстрактності даного трактування, що не дозволяє певною мірою реалізувати усі положення логістики в наукових дослідженнях з метою отримання прикладних результатів.

К.Ю. ЩЕРБАКОВА, студент, м. Луцьк, Луцький національний технічний університет

ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО МАРКЕТИНГОВОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасне маркетингове середовище, в умовах якого діють підприємства, все більше характеризується високим рівнем невизначеності, ризику, інтенсивною конкуренцією та швидкоплинністю ринкових змін. У такій сфері виникає необхідність реалізації ефективного стратегічного підходу до управління розвитком підприємства, що забезпечив би йому відповідну реакцію на зовнішню динаміку.